

S. BENEDEK ANDRÁS

VERS, ROMLOTT IDŐBEN

Nagy Gazsinak

*Itt már felrobbant az X bomba,
Mely csak embert öl s megóvja
Holt javainkat, míg porunkat
A szélbe szórja.*

*A Föld is halott, élő társunk
Ma teremtés előtti jégtömb.
Csak az ég ragyog s borít ránk
Fényernyőt féltőn.*

*Köröttünk, virtuális fényben
Ócska, hazug show pereg,
Mímelve álmot, valóságot,
Sikert, életet.*

*S mi, kiknek a szíve tiszta és
Szabad a lelkünk, mára
Elmérgegt sebekkel állunk itt,
Sorunkra várva.*

*A kódexíró kopott pultján
Lassan elfogy az utolsó fény.
Mécsbe menti lepergő könnyét és
Leírja a törvényt.*

*Te már tudod, mi csak reméljük,
Hogy szánt utat nekünk az Úr,
S kicsírázik még az élet
Vérzőn, konokul.*

*Mondd, fáj-e még az elrabolt
Otthon, a lelkünkre nőtt seb,
És hogy ragyog-e még Jékely
Szemében a könnycsepp?*